

Predikan första söndagen i advent 2022-11-28 Västerorts kyrkan

Bara några dagar efter det att Jesus ridit in i Jerusalem, på en åsna, för att visa att han är raka motsatsen till en krigsherre, raka motsatsen till en demagogisk ledare, raka motsatsen till en auktoritär messias... att han kommer i ögonhöjd, så sitter han tillsammans med sina närmaste vänner i ett lite undanskymt rum nån trappa upp, där de ska få vara i fred. De umgås, äter och dricker, samtalen rör sig kring högt och lågt, allmänt och laddat. En måltid som bl.a. landar i att ett av de två sakrament som vi i de protestantiska kyrkorna har blir till; Nattvarden. *Brödet är ett, brutet för alla, skörd av åkrarnas jord. Herren är en, given åt alla här vid nattvarden bord. Vi reser ett tecken, rättvisans tecken, måltid delad med alla. Vi smakar den framtid de fattiga hoppas, tid då murar skall falla.*

I den måltiden, bara några dagar efter manifestationen då han rider in i staden, och i nattvardspsalmen sammanfattas allt, summeras adventsbudskapet. Vi får klart för oss vad Jesu ankomst innebär.

Brödet är ett, brutet för alla...

Herren är en, given åt alla...

ett rättvisans tecken, måltid delad med alla.

Och i episteltexten kunde vi höra *Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.*

Måltider är viktiga. Många gånger viktigare än vi tror. När någon närmar sig sitt dödsstraff, Gud förbjöd att det ska behöva ske, så berättas det alltid om den sista måltiden. När vi prövar hur ett namn på ett nyfött barn ska funka så ropar vi, eller det kanske vi inte gör, men jag gör det: *Berit, kom in och ät* eller *Elliot kom in och ät*. Funkar det så är det ett bra namn.

Episteltextens glada budskap är så bra för det rymmer inga andra förpliktelser än att öppna dörren, när någon knackar på. Det är inte så

att när vi öppnar upp och bjuder in Jesus Kristus, Gud själv, i våra liv så finns det något skrämmande, krävande i det, utan han ska bara komma in och äta tillsammans med oss. Nästan som att vi ropar *Jesus, kom in och ät!*

Måltidsgemenskap är väl något vi saknat mer än annat under Corona-restriktionernas tid sedan mars 2020; Kyrkkaffen, Middag med nära vänner, Släktkalas, en fika med en kompis.

Måltidsgemenskap rymmer så många möjligheter. Alltifrån att låta maten tysta mun till de djupaste, mest förtroliga eller vidlyftiga samtalen.

Idag på Första Advent ska jag alldeles strax låta maten tysta mun, eller i alla fall sluta prata. Vi har så många sånger att höra och att sjunga och så vill vi fika ihop, lussebullar och pepparkakor.

Men detta vill jag ha sagt; Öppna dörren och bjud in Gud själv i ditt liv, i all enkelhet, i all anspråkslöshet. Bjud in till en ömsesidig gemenskap; *Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.*

Gud med dig och du med Gud. Så enkelt och så varmt.

Jag läser ibland och citerar gärna orden ur Predikarens tredje kapitel i Gamla testamentet. Ni vet orden... *Allt har sin tid, det finns en tid för allt som sker under himlen, en tid för födelse, en tid för död, en tid att plantera, en tid att rycka upp... en tid att gråta, en tid att le, en tid att sörja, en tid att dansa... en tid att skaffa... en tid att riva sönder, en tid att sy ihop, en tid att tåga, en tid att tala...*

För en tid sedan valde jag att läsa de följande verserna, orden efter dessa välkända, träffsäkra och poetiskt formulerade ord. Där står det:

Vad får då den strävsamme ut av all sin möda? Jag har sett vilket arbete Gud har lagt på människan. Allt vad Gud har gjort är skönt i rätta stunden. Han låter människor urskilja ett sammanhang, men aldrig kan de fatta Guds verk från början till slut. Jag insåg att för människan finns ingenting gott utom att glädja sig och njuta livets goda. Att äta och dricka och finna glädje mitt i all sin möda – det är en gåva från Gud.

Att äta och dricka och finna glädje mitt i all sin möda – det är en gåva från Gud.

Så när Gud knackar på, eller bultar ivrigt, öppna och bjud in till gemenskap, måltidsgemenskap, livsgemenskap, liv!
Och när din längtan efter den goda anspråkslösa gemenskapen med Gud själv blir stor så öppna fönstret och ropa *Jesus, kom in och ät!*

Gud med dig och du med Gud. Så enkelt och så varmt.

Amen

Vi sjunger **Psalm 109**